

Czwartek 14 kwiecień 2005

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTUPoprawka 25
ARTYKUŁ 22 a (nowy)**Artykuł 22a****Raport na temat planu odtworzenia**

Dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające wnioski dotyczące zastosowania planu odtworzenia populacji morszczuka europejskiego z zasobów południowych i homara, z uwzględnieniem danych społeczno-gospodarczych związanych z planem.

Poprawka 26
ZAŁĄCZNIK**Skreśla się niniejszy załącznik.**

P6_TA(2005)0131

Stan integracji regionalnej na Bałkanach Zachodnich**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stanu integracji regionalnej na Bałkanach Zachodnich***Parlament Europejski,*

- uwzględniając treść Raportów Rocznych Komisji Europejskiej dotyczących Procesu Stabilizacji i Stowarzyszenia (PSS) dla Europy Południowo-Wschodniej,
 - uwzględniając poprzednie rezolucje dotyczące krajów Europy Południowo-Wschodniej oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia, ze szczególnym uwzględnieniem rezolucji z dnia 20 listopada 2003 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając historyczną wizytę premiera Chorwacji w Serbii i Czarnogórze dnia 15 listopada 2004 r. i podpisanie z tej okazji Wspólnej Deklaracji podkreślającej zaangażowanie obu krajów w zakresie przystąpienia do Unii Europejskiej oraz ich wolę rozwiązania nieuregulowanych kwestii, obejmujących ochronę mniejszości, powrót serbskich uchodźców do Chorwacji oraz miejsca pobytu Chorwatów zaginionych w czasie wojny,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2004 r. w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy⁽²⁾ oraz zapytania ustne złożone przez Radę (B6-0026/2004) i Komisję (B6-0025/2004),
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w 1999 r. Unia Europejska rozpoczęła proces PSS dla krajów Bałkanów Zachodnich (Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Serbii i Czarnogóry, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii), który stanowi jej główny wkład w Pakt Stabilizacji, tworzący ramy strategiczne dla stosunków tych krajów z UE i łączący stosunki traktatowe (Porozumienia o Stabilizacji i Stowarzyszeniu) z programem pomocy (CARDS),
- B. mając na uwadze, że stosunki dwustronne stanowią uzupełnienie dla wielostronnych ram rozwoju współpracy regionalnej i dobrych stosunków sąsiedzkich jako warunków wstępnych konkretnej perspektywy członkostwa,
- C. mając na uwadze, iż Rada Europejska w Salonikach w 2003 r. otwarcie uznała europejskie dążenia państw zaangażowanych w proces PSS oraz możliwe przyznanie im statusu krajów kandydujących do członkostwa w UE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 521.⁽²⁾ P6_TA(2004)0056.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- D. mając na uwadze postępy poczynione przez omawiane kraje, lecz zważając także na wyzwania, jakie stale przed nimi stoją zanim przejdą one transformację ku w pełni działającej demokracji i gospodarce rynkowej oraz zanim staną się zdolne do podjęcia bliższych stosunków z UE; mając ponadto na uwadze, iż chociaż ich dążenia europejskie są bezsprzeczne, dalszy postęp w kierunku tych zmian zależy będzie od zdolności poszczególnych krajów do poprawy,
- E. mając na uwadze, że państwo związkowe Serbii i Czarnogóry, utworzone z inicjatywy UE w celu promowania procesu demokratycznych i gospodarczych reform oraz przyspieszenia integracji tego kraju z UE, nie spełnia obecnie przewidywanych oczekiwań, a jego Parlament w rzeczywistości przestał funkcjonować z dniem 3 marca 2005 r.,
- F. mając na uwadze, że stworzenie demokratycznego Kosowa nie tylko dla większości etnicznej, ale dla wszystkich grup etnicznych tam mieszkających, musi być celem działań podejmowanych przez Unię Europejską oraz mając na uwadze, że obecna i przyszła pomoc musi być oparta na takich zasadach; mając na uwadze, że wyniki tych wysiłków nie są zadowalające; mając na uwadze, iż sytuacja w Kosowie i brak bezpieczeństwa pozostającej tam serbskiej i innej niż albańska ludności, szczególnie po eskalacji przemocy na tle etnicznym w marcu 2004 r., ma także negatywny wpływ na sytuację w Serbii,
- G. mając na uwadze, że postanowienia rezolucji 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie powrotu Serbów oraz innych uchodźców do swoich domów w Kosowie wciąż jeszcze nie są przestrzegane,
- H. mając na uwadze, że wielka liczba osób przesiedlonych w Serbii i Chorwacji stanowi dodatkowe obciążenie finansowe dla obu krajów,
- I. mając na uwadze, że obecność jednostek posiadających charakter państwa i ich wciąż nieokreślony status przyczyniają się do niestabilności regionu,
- J. mając na uwadze, że obecne ramy instytucjonalne wynikające z porozumienia z Dayton osłabiają zdolność funkcjonowania Bośni i Hercegowiny oraz stanowią przeszkodę w integracji europejskiej,
- K. mając na uwadze, że niepowodzenie referendum w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii w dniu 7 listopada 2004 r. otworzyło drogę ku pełnemu wprowadzeniu w życie porozumienia z Ochrydy i przyspieszyło tempo integracji europejskiej,
- L. mając na uwadze, że nadchodzące rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z Chorwacją, po jej wywiązaniu się ze wszystkich zobowiązań względem Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTK), powinno być traktowane jako pozytywny sygnał wysłany do wszystkich krajów w odniesieniu do ich perspektywy europejskiej,
- M. zważywszy, że była Jugosłowiańska Republika Macedonii także przedstawiła wniosek o członkostwo w Unii Europejskiej i spodziewa się odpowiedzi Komisji w odpowiednim czasie,
1. podkreśla, iż zgodnie z Europejską Strategią Bezpieczeństwa, przyjętą w grudniu 2003 r., Bałkany Zachodnie stanowią najbardziej priorytetowy region dla UE, a jego przyszłość związana jest z pewnością z integracją europejską, lecz zależy w bardzo dużym stopniu także od samych krajów tego regionu;
 2. zauważa, iż doświadczenie polityczne i znajomość technicznych mechanizmów integracji europejskiej są ważnymi elementami, lecz stwierdza także, iż odpowiednie instytucje, w szczególności organy wyłonione w drodze wyborów (w krajach regionu), potrzebują wzmocnienia, a kolejne powinny zostać powołane, i uznaje, że proces ten wymagać będzie znaczących dodatkowych środków finansowych;
 3. wyraża zaniepokojenie z powodu gospodarczej i społecznej sytuacji w regionie; podkreśla, że rozwiązanie tej istotnej kwestii jest jednym z najważniejszych elementów stabilnego rozwoju tych krajów; wzywa rządy tych krajów i Unię Europejską do uczynienia rozwoju społecznego i gospodarczego jednym z najważniejszych priorytetów;
 4. przypomina, że w lipcu 2002 r. podczas szczytu szefów państw Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Serbii i Czarnogóry, uzgodniono wspólną deklarację dotyczącą wdrażania porozumienia z Dayton, utrzymania nienaruszalności granic, wspierania powrotu uchodźców oraz współpracy w zakresie integracji europejskiej;

Czwartek 14 kwiecień 2005

5. z zadowoleniem przyjmuje dwustronną Umowę o Ochronie Mniejszości z dnia 15 listopada 2004 r. zawartą między Chorwacją i państwem związkowym Serbii i Czarnogóry, wskazującą na wolę obu stron poszanowania mniejszości narodowych jako elementu wzbogacającego społeczeństwo;

Bośnia i Hercegowina

6. zauważa, że dziesięć lat po podpisaniu porozumienia z Dayton najważniejsze problemy pozostały nierozwiązane, kraj jest głęboko podzielony, a stabilność polityczna zagrożona; przyjmuje pogląd, że pilnie konieczne są nowe inicjatywy polityczne oparte na oddolnym udziale trzech narodów żyjących w tym kraju i na zasadzie trwałego pokojowego sąsiedztwa; podkreśla ponadto konieczność dokonania rewizji porozumień z Dayton;

7. zwraca uwagę na następujące sprawy priorytetowe, które nie zostały jeszcze zrealizowane: nieograniczona współpraca z MTKJ, kwestie bezpieczeństwa, budowa instytucji, infrastruktura, energia; z zadowoleniem przyjmuje decyzję UE o przejściu pokojowych działań prowadzonych do tej pory przez będące pod dowództwem NATO siły SFOR, których mandat wygasł dnia 2 grudnia 2004, i podkreśla w związku z tym niezwykle znaczenie największej dotychczas misji wojskowej UE, która pozwoli Unii Europejskiej na lepszy pogląd sytuacji w Bośni; stwierdza, że dzięki temu UE stanie się najważniejszym międzynarodowym uczestnikiem w Bośni, mając przy tym do dyspozycji nie tylko instrumenty militarne, ale także cywilne, w tym pomoc, handel i dialog polityczny; zwraca uwagę na sprzeczności właściwe dla niektórych sił politycznych w Bośni i Hercegowinie, które otwarcie popierają integrację europejską, jednak uniemożliwiają przeprowadzenie reform koniecznych do właściwego funkcjonowania państwa;

8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia Europejska jest gotowa na przyjęcie większej niż dawniej odpowiedzialności w związku ze stabilizacją sytuacji w Bośni i Hercegowinie; zwraca szczególną uwagę, że największa misja wojskowa Unii Europejskiej EUFOR jest elementem uzupełniającym misję policyjną UE w Bośni i Hercegowinie; w związku z tym zwraca uwagę na fakt, że przejście operacji pokojowej sił NATO – SFOR w grudniu 2004 r. będzie stanowić główną okazję do poczynienia dalszego postępu w dziesięć lat po podpisaniu porozumienia z Dayton; zwraca uwagę na włączenie elementów militarnych i policyjnych; wzywa Radę do zapewnienia maksymalnej koordynacji działań wielu uczestników oraz właściwego i szczegółowego informowania Parlamentu Europejskiego na temat EUFOR-u;

9. z zadowoleniem przyjmuje pracę nowo utworzonej Dyrekcji ds. Integracji Europejskiej rządu Bośni i Hercegowiny; uznaje pozytywny kierunek rozwoju; podkreśla, jak ważna jest kontynuacja procesu reform przez organa władzy i intensywne zajęcie się sprawami priorytetowymi, takimi jak zwalczanie korupcji i zorganizowanej przestępczości, ściganie zbiegłych zbrodniarzy wojennych i zajęcia się mocno osłabioną gospodarką, nadmiernie wysokimi kosztami funkcjonowania administracji oraz ogólnie niedostatecznym potencjałem administracyjnym;

10. wyraża ubolewanie, iż decyzja podjęta przez Stany Zjednoczone, która weszła w życie w czerwcu 2003 r. i która gwarantuje obywatelom USA w Bośni immunitet chroniący ich przed oskarżeniami MTK w Hadze, została ratyfikowana przez parlament Bośni i Hercegowiny;

11. zachęca władze Bośni, a w szczególności rząd Republiki Serbskiej, aby w pełni współpracowały z MTKJ w zakresie ścigania osób oskarżonych o zbrodnie wojenne oraz popiera, jeżeli stanie się ono faktem, przyszłe zaproszenie Bośni do uczestniczenia w programie „Partnerstwo dla Pokoju”; zwraca szczególną uwagę na fakt, że najważniejszą kwestią pozostaje bezkarność przestępców oskarżonych o zbrodnie wojenne oraz problem z ich ekstradycją, co stanowi przeszkodę w osiągnięciu pojednania i rozwijaniu wzajemnego zaufania pomiędzy narodami; zwraca się do władz Bośni i Hercegowiny na wszystkich poziomach administracji, społeczeństwa obywatelskiego, Kościoła prawosławnego i osób odpowiedzialnych, aby dołożyły wszelkich starań w celu postawienia Karadžicia i Mladicia przed MTKJ; w związku z tym, z zadowoleniem przyjmuje ostatnie aresztowania przez policję Republiki Serbskiej ośmiu osób odpowiedzialnych za lokalne zbrodnie wojenne oraz decyzję Rady w sprawie zamrożenia majątków rosnącej liczby przestępców oskarżonych o zbrodnie wojenne;

12. jest zaalarmowany odkryciami naukowców Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) skażeniem zubożonym uranem próbek wody i gruntu pobranych z niektórych części Bośni i Hercegowiny; wyraża swoje obawy spowodowane brakiem działań w związku z zaleceniami UNEP dotyczącymi konieczności odkażenia zanieczyszczonych obszarów;

Czwartek 14 kwiecień 2005

13. z zadowoleniem przyjmuje ponowne podłączenie generatorów elektrycznych w Bośni i Hercegowinie, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii oraz Serbii i Czarnogórze do systemu UCTE Europy Zachodniej, które zostało przerwane w 1991 r.; wierzy, że ponowna unifikacja rynku bośniackiego, podzielonego wcześniej na Federację i Republikę Serbską, będzie motorem odnowy gospodarczej Bośni;
14. stwierdza, że Biuro Wysokiego Przedstawiciela jest nadal potrzebne w Bośni i Hercegowinie; żąda większej przejrzystości i (europejskiego) parlamentarnego nadzoru nad jego działaniami i decyzjami, szczególnie w świetle planowanego stopniowego przekazywania jego zadań władzom Bośni i Hercegowiny; w tym kontekście zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, aby powstrzymał się od nadmiernego wykorzystywania tak zwanych „uprawnień bośniackich”, ponieważ środki sprawowania władzy szkodzą ustanowieniu państwa prawa w Bośni i Hercegowinie;
15. wzywa Komisję do wsparcia krajowych sił politycznych w znalezieniu konsensusu co do reformy ram politycznych zgodnie z Porozumieniem z Dayton, aby ustanowić wydajnie funkcjonujące struktury administracyjne w Bośni i Hercegowinie;

Serbia i Czarnogóra

16. zwraca uwagę na fakt, że najbliższe dwa lata będą bardzo istotne dla państwa związkowego Serbii i Czarnogóry, ponieważ znalezienie wzajemnie satysfakcjonującego rozwiązania jest kluczowym czynnikiem dla stabilizacji w regionie jako całości; powtarza, że Unia Europejska powinna być gotowa do pomocy Serbii i Czarnogórze w określeniu długotrwałego porozumienia podczas zajmowania neutralnego stanowiska w sprawie formy, którą takie porozumienie powinno przybrać;
17. wyraża ubolewanie z powodu braku współpracy pomiędzy Serbią i Czarnogórą a MTKJ i wzywa władze do poczynienia dalszego postępu w zakresie reform wojska i policji, ze szczególnym naciskiem na tajną policję; przyjmuje z zadowoleniem wydanie MTKJ wskazanych, wysoko postawionych przestępców wojennych oraz oczekuje od władz serbskich przyspieszenia ich współpracy z MTKJ;
18. przypomina rządowi Serbii i Czarnogóry, że poszanowanie podstawowych praw i wolności, w tym praw mniejszości etnicznych i narodowych jest jednym z kryteriów kopenhaskich oraz warunkiem dalszego zaangażowania w proces stabilizacji i stowarzyszenia, które ostatecznie może doprowadzić do członkostwa w Unii Europejskiej;
19. przyjmuje do wiadomości wnioski z delegacji ad hoc Parlamentu Europejskiego do Wojewodiny oraz jej sprawozdanie w sprawie napięć etnicznych i społecznych w tym regionie; przypomina władzom serbskim o ich odpowiedzialności za zapewnienie przestrzegania prawa i porządku na terenie całego kraju i przez wszystkich obywateli; uznaje potencjalną rolę Wojewodiny jako wzoru dla pozostałych regionów Serbii w zakresie pokojowego współistnienia wszystkich różniących się grup etnicznych oraz do pełnego wykorzystania zapoczątkowanych/wspieranych unijnych programów regionalnych i transgranicznych;

Kosowo

20. zachęca Komisję, aby przyspieszyła i zakończyła swoje prace dotyczące analizy wykonalności, w celu jak najszybszego rozpoczęcia negocjacji dotyczących zawarcia Porozumienia o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Unią Europejską;
21. przyznaje, że przysłe postanowienia w sprawie statusu Kosowa będą miały polityczne skutki dla Serbii i w związku z tym wzywa Belgrad i Prisztinę do rozpoczęcia wspólnego dialogu oraz znalezienia konstruktywnego rozwiązania dla przyszłości Kosowa;
22. przyjmuje z zadowoleniem decyzję o ustąpieniu i oddaniu się w ręce MTKJ byłego premiera Kosowa, Ramusha Haradinaja; wyraża nadzieję, że jego dobrowolne poddanie się da przykład innym oskarżonym przestępcom wojennym w regionie i wzmocni poszanowanie pozycji Trybunału Haskiego;
23. odnotowuje wyniki niedawnych wyborów (23 października 2004 r.), lecz wyraża ubolewanie z powodu masowego bojkotu wyborów przez mniejszość serbską w Kosowie oraz z faktu, iż podkreśla to głębokie podziały wciąż dręczące to terytorium;
24. świadomy jest, iż ocena wdrożenia standardów rozpocznie się w połowie 2005 r. z zamiarem zdecydowania o możliwości rozpoczęcia otwartej dyskusji na temat przyszłego statusu Kosowa;

Czwartek 14 kwiecień 2005

25. oczekuje, że Rada, a w szczególności Wysoki Przedstawiciel WPZB oraz Komisja odegrają szeroką rolę wraz z ONZ, USA i NATO oraz innymi, właściwymi podmiotami, w przygotowaniu podłoża dla nadchodzących rozmów w Kosowie; podkreśla, że w związku z powyższym, wszystkie strony muszą być całkowicie świadome wspólnej europejskiej wizji całego regionu;

26. zwraca się do Rady i do Komisji o odegranie pierwszoplanowej roli w przygotowywaniu negocjacji na temat ostatecznego statusu oraz o wykluczenie zawczasu — w celu przyspieszenia omawianego procesu — następujących opcji:

- powrót do konstytucyjnych stosunków z Serbią i Czarnogórą;
- zjednoczenie z Albanią lub innym krajem lub terytorium w regionie;
- podział Kosowa;

27. nalega jednak na zdecydowane działania władz Kosowa na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa wszystkich obywateli Kosowa;

28. uznaje wagę mechanizmów nadzorowania procesu PSS jako sposobu na wspieranie Kosowa w reformach strukturalnych zbliżających je do standardów UE oraz na przygotowanie przyszłego wstąpienia Kosowa do Unii Europejskiej;

29. zwraca uwagę na fakt, że ponad pięć lat po zakończeniu konfliktu los prawie 3500 mieszkańców Kosowa nie jest znany; wzywa rząd Serbii do podjęcia aktywnej współpracy w zakresie przekazywania informacji dotyczących zaginionych osób; zwraca się również do władz Kosowa o przekazanie informacji na temat 500 Serbów z Kosowa, którzy w dalszym ciągu są uznawani za zaginionych;

30. zachęca władze Kosowa do przestrzegania praw społeczności serbskiej, do ułatwiania powrotu serbskim i innym, nie pochodzącym z Albanii uchodźcom, do przestrzegania rezolucji 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa ONZ i do aktywniejszego zwalczania przestępczości zorganizowanej i przemytu narkotyków;

Albania

31. wyraża zaniepokojenie problematycznym klimatem politycznym w Albanii, który może doprowadzić do rozłamu w łonie partii rządzącej; piętnuje niezdolności rządu albańskiego do działania; oczekuje podjęcia przez wszystkie partie polityczne kroków w celu polepszenia klimatu politycznego;

32. zwraca uwagę na konieczność poprawy potencjału administracyjnego Albanii oraz walki z arbitralnymi działaniami podejmowanymi przez władze; zaleca podjęcie energiczniejszych działań w celu zapewnienia środków koniecznych do zwalczania korupcji, zorganizowanej przestępczości, handlu ludźmi, bronią i narkotykami; a także wzywa do reform zmierzających do wprowadzenia niezależnego i skutecznego systemu sądowiczego, a szczególnie rozwoju jurysdykcji dla sektora administracyjnego;

33. uznaje, iż — przy roli, jaką Albania musi odegrać w walce z przestępczością zorganizowaną — kraj ten jest kluczowym podmiotem stabilizacji regionu;

34. jest świadom, iż rozwój sektora gospodarczego wymaga jeszcze wielu wysiłków (np. jedna czwarta ludności żyje poniżej granicy ubóstwa) i że należy zwalczać korupcję i zwiększać przejrzystość; zwraca uwagę na trudną sytuację w sektorze edukacji, szczególnie w odniesieniu do pilnej konieczności zagwarantowania równych możliwości edukacji dla dzieci w całym kraju;

35. domaga się od rządu i władz Albanii przestrzegania praw greckiej mniejszości narodowej i podkreśla, że postępy w negocjacjach dotyczących Porozumienia o Stabilizacji i Stowarzyszeniu oraz perspektywa europejska Albanii są ściśle związane z przestrzeganiem praw człowieka i mniejszości;

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

36. jest zdania, że pełne uczestnictwo Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w procesie integracji europejskiej będzie korzystne nie tylko dla tego kraju, ale również dla całego regionu;

Czwartek 14 kwiecień 2005

37. z zadowoleniem przyjmuje kwestionariusz przedstawiony Komisji Europejskiej przez rząd Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na temat rozwiązań politycznych i gospodarczych oraz dorobku prawnego (acquis) UE; oczekuje, iż Komisja przedstawi najszybciej jak to możliwe opinię w sprawie wniosku Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii o członkostwo w UE; podkreśla, iż otrzymanie statusu kraju kandydującego podczas Rady Europejskiej w grudniu 2005 r. zachęci ten kraj do osiągnięcia dalszych, pozytywnych rezultatów w procesie reform oraz wzmocni stabilność w regionie;
38. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez rząd we wdrażaniu reform decentralizacyjnych w ramach Porozumienia Ramowego z Ochrydy z 2001 r.; wyraża zadowolenie z rezultatów referendum z listopada 2004 r.; sytuacja ta pokazała poparcie dla europejskiego kierunku, w jakim podąża kraj, i stwarza warunki dla dalszych reform; podkreśla, że wysiłki decentralizacyjne byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii powinny być odpowiednio wspierane przez programy pomocowe Unii Europejskiej, które również powinny zostać zdecentralizowane i wzbogacone o doświadczenia władz krajowych i lokalnych;
39. ubolewa, iż lokalne wybory przeprowadzone wiosną były — zdaniem obserwatorów z ramienia OBWE — pełne nieprawidłowości oraz wzywa władze Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii do natychmiastowego podjęcia kroków koniecznych do przyjęcia standardów wyborczych zgodnych z wymaganiami Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka;
40. jest zdania, że niepowodzenie referendum w zakresie wykonalności podziału terytorialnego zapewnia kontynuację procesu pogodzenia dwóch głównych grup etnicznych zgodnie z postanowieniami porozumienia z Ochrydy, dzięki czemu Była Jugosłowiańska Republika Macedonii mogłaby służyć jako model pokojowego współistnienia i przyczynić się do stabilizacji całego regionu;
41. jest zdania, iż różne organy UE działające w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii powinny wzmocnić współpracę; uważa, iż w tym kontekście Komisja powinna odegrać zasadniczą rolę we wprowadzaniu polityk UE w tym kraju;
42. jest zdania, iż udzielenie pełnego wsparcia MTK stanowi podstawowy element współpracy UE z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii; wskazuje, iż, w tej perspektywie i w kontekście złożonego przez Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii wniosku o członkostwo, tzw. „traktat o wyłączeniu”, zawarty pomiędzy Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i USA, podpisany w 2003 r., powinien zostać anulowany;
43. wyraża ubolewanie, że zgodnie ze sprawozdaniami OBWE w sprawie lokalnych wyborów, w wielu miejscowościach miały miejsce nieprawidłowości; w związku z tym wzywa do dołożenia dalszych wysiłków w celu wzmocnienia procedur wyborczych w przyszłości, szczególnie na poziomie lokalnym;

Chorwacja

44. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą w dniu 18 czerwca 2004 r.⁽¹⁾ przyznającą Chorwacji status kraju kandydującego;
45. zauważa decyzję Rady dotyczącą przesunięcia terminu rozpoczęcia rozmów przedakcesyjnych z Chorwacją z powodu braku wspólnego porozumienia co do pełnej współpracy tego kraju z MTKJ;
46. z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście decyzję Rady o przyjęciu ram negocjacyjnych z Chorwacją i wzywa rząd tego kraju do wszelkich wysiłków w celu udowodnienia, iż w pełni współpracuje z MTKJ dla byłej Jugosławii; uważa, iż stanowi to podstawowy test dla wszystkich krajów w regionie i wyraża pełne poparcie dla trudnej pracy prowadzonej przez MTKJ;
47. wzywa Chorwację do rozwiązania drogą dialogu ze Słowenią pozostałych sporów granicznych w celu uniknięcia działań jednostronnych, które mogą stanąć na przeszkodzie określeniu granicy słoweńsko-chorwackiej i mieć wpływ na ustalenie linii granicznych bez uzgodnienia, oraz do podjęcia wszelkich starań, aby zachęcić uchodźców do powrotu i ułatwić go;
48. zwraca uwagę na wizytę premiera Chorwacji Sanadera w Belgradzie, która miała miejsce w listopadzie 2004 r. — pierwszą oficjalną wizytę od czasu upadku byłej Jugosławii; zwraca uwagę na fakt, że premier Sanader i prezydent Serbii i Czarnogóry Marovic, podpisali umowy dotyczące mniejszości narodowych oraz merytorycznej i naukowej współpracy oraz uzgodnili, że przyszłość zarówno Chorwacji, jak i Serbii i Czarnogóry wiąże się z członkostwem w Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Patrz Konkluzje Rady w dniach 17-18 czerwca 2004 r. (10679/2/04 REV 2).

Czwartek 14 kwiecień 2005

49. wzywa władze do podjęcia zdecydowanych kroków w celu ułatwienia powrotu uchodźców i zagwarantowania uczciwych i skutecznych procesów o zbrodnie wojenne w kraju;

50. wzywa Radę i Komisję do jak najszybszego wysłania specjalnej grupy nadzoru do Chorwacji, aby dostarczyła ona na przyszłe spotkanie Rady wiarygodne wyniki, które staną się podstawą do podjęcia decyzji;

Zagadnienia ogólne

51. wzywa do międzynarodowych działań w regionie, aby był on lepiej koordynowany; zauważa, iż przy udziale wielu podmiotów odgrywających rolę w regionie, potrzebne jest określenie/podział kompetencji pomiędzy nich; kieruje szczególną uwagę na potrzebę jasnego rozdziału odpowiedzialności / kompetencji pomiędzy Europejską Agencją Odbudowy i „zdecentralizowanymi” delegacjami Komisji Europejskiej w regionie;

52. wzywa Radę i Komisję do sporządzenia jasnych wytycznych i strategii akcesyjnej dla krajów regionu zachodnich Bałkanów na najbliższe lata oraz, szczególnie w perspektywie rozpoczęcia negocjacji z Chorwacją, zwraca się do UE o przekazanie jednoznacznego sygnału innym państwom Europy Południowo-Wschodniej;

53. wskazuje, iż proces PSS w regionie Bałkanów Zachodnich stanowi podstawowe ramy dla przystąpienia przez kraje tego regionu do UE;

54. wskazuje, iż rola procesu PSS oraz Porozumienia o Stabilizacji i Stowarzyszeniu powinna zostać wzmocniona, a UE powinna przedstawić jasny kalendarz etapów integracji;

55. wzywa Unię Europejską do zachęcania i wspierania wszystkich rządów w regionie w przygotowywaniu wstępnych Krajowych Planów Rozwoju, zgodnych z normami UE i podobnych do planu opracowanego przez Turcję, w celu wykształcenia instytucji zdolnych do przyjęcia przyszłej pomocy unijnej, przede wszystkim przeznaczonej na rozwój regionów wiejskich, infrastruktury i zasobów ludzkich;

56. podkreśla, że przeszkodę w wolnym handlu między krajami Europy Południowo-Wschodniej a rynkiem UE stanowi system reguł pochodzenia, ponieważ w większości przypadków państwa te nie podpisały paneuropejskiego porozumienia o regułach pochodzenia; wzywa Komisję do nadania priorytetowego znaczenia dla pomocy tym krajom w prowadzeniu negocjacji oraz koniecznych procedurach;

57. zauważa, że środki budżetowe przeznaczone na stosunki z Bałkanami Zachodnimi stale i znacząco ulegały corocznemu zmniejszeniu poczynając od 2002 r.; wyraża zdecydowaną wolę dostarczenia odpowiednich funduszy dla regionu w ramach następnej Perspektywy Finansowej, biorąc pod uwagę kluczowe wyzwania stojące przed regionem, stopniowe przechodzenie od odbudowy „fizycznej” do tworzenia struktury instytucjonalnej oraz pomocy przedakcesyjnej oraz zwracając uwagę na strategiczną rolę regionu dla Unii Europejskiej;

58. w świetle konieczności objęcia całego społeczeństwa, a zwłaszcza jednostek opiniotwórczych, procesem zbliżania się regionu do Unii Europejskiej, wzywa Radę i Komisję do podjęcia pilnych działań w celu wzmocnienia współpracy w zakresie kontroli granicznej, jako części szerszej strategii wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych dla regionu, które powinny obejmować opracowanie przez Komisję analizy skutków stopniowego łagodzenia wymagań wizowych dla krajów regionu, z której wnioski zostałyby przedstawione pod koniec 2005 r.; analiza powinna położyć szczególny nacisk na możliwości przemieszczania się studentów, przedstawicieli organizacji pozarządowych, podmiotów gospodarczych, a także przedstawicieli instytucji politycznych oraz przedsiębiorców;

59. wzywa władze państw regionu do wzmocnienia ich wysiłków w celu doprowadzenia przed sądy krajowe wszystkich odpowiedzialnych za zbrodnie wojenne bez względu na pochodzenie etniczne ofiar i sprawców, oraz do jednoczesnego przestrzegania uznanych, międzynarodowych standardów uczciwego procesu, jak również o współpracę z MTKJ;

Czwartek 14 kwiecień 2005

60. podkreśla, że kraje regionu mogą same podjąć wiele działań, które ułatwią osiągnięcie dalszych postępów na drodze do integracji z UE poprzez spełnienie następujących warunków:

- współpraca z MTKJ,
- wdrożenie skutecznej polityki w zakresie powrotu uchodźców i przesiedleńców,
- poszanowanie praw człowieka i praw mniejszości,
- wdrożenie aktywnej polityki przeciwko korupcji, przestępczości zorganizowanej, handlowi ludźmi, bronią i narkotykami,
- skuteczną współpracę gospodarczą;

61. z zadowoleniem przyjmuje deklarację z Sofii w sprawie Dziesięciolecia na rzecz Włączenia Społeczności Romów i zwraca się do Komisji o pomoc dla krajów regionu w wysiłkach w celu zdecydowanego polepszenia sytuacji społeczności Romów;

62. zauważa, że najważniejsze cele polityki Unii Europejskiej powinny obejmować systematyczne i stopniowe przenoszenie odpowiedzialności w zakresie wdrażania i zarządzania pomocą UE, podniesienie roli władz lokalnych i krajowych, a także systematyczny wzrost zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i sił demokratycznych w granicach możliwości zainteresowanych krajów;

63. zwraca się z prośbą do Komisji Europejskiej, aby włączyła instytucje tych krajów bezpośrednio do Systemu Zarządzania Finansowego Pomocą UE, zgodnie z programem CARDS;

64. wzywa wszystkie kraje w regionie, aby współpracowały nad koordynacją infrastruktury regionalnej, ponieważ rozwój tego sektora jest bardzo ważny dla integracji gospodarczej regionu;

65. wyraża żal z powodu wciąż nie w pełni przeprowadzonego powrotu uchodźców i osób przesiedlonych w obrębie terytorium danego kraju;

66. wyraża swoje ciągłe zaniepokojenie odpływem z regionu młodych ludzi oraz osób wykształconych z regionu oraz związanym z tym poziomem biedy i bezrobocia;

67. zwraca uwagę na fakt, że pola minowe na Bałkanach nadal stanowią główną przeszkodę dla rozwoju i integracji regionów Europy Południowo-Wschodniej, oraz że działania przeciwminowe UE mimo znaczącej pracy wykonanej w minionych latach muszą być kontynuowane w krajach regionu w celu określenia obszarów wolnych od min do 2010 r., zgodnie z Konwencją Ottawską;

68. jest zdania, że rozwój i wspieranie społeczeństwa obywatelskiego jest czynnikiem koniecznym dla wzmocnienia instytucji demokratycznych i wytyczenia drogi dla pełnego porozumienia między stronami;

69. wzywa Komisję do dalszych wysiłków na rzecz pomocy państwom regionu w celu pełnego odzwierciedlenia ich wieloetnicznej spuścizny w systemach edukacyjnych oraz zapewnienia ich udziału w programach wymian edukacyjnych Unii Europejskiej;

70. wzywa Komisję, aby przedstawiła konkretny projekt stworzenia obszarów zwiększonej swobody przepływu pomiędzy regionami sąsiadującymi, tym samym rozszerzając rozwój współpracy transgranicznej i regionalnej;

71. wzywa Komisję, aby promowała i wspierała tworzenie programów bliźniaczych na poziomie miast oraz popierała wszelkie działania ułatwiające tworzenie sieci między różnymi uczestnikami w krajach Unii Europejskiej i krajach objętych procesem PSS;

72. proponuje, aby UE, działając w porozumieniu z ONZ, odegrała decydującą rolę w stworzeniu platformy dla podjęcia natychmiastowych rozmów przez wszystkich znaczących uczestników politycznych w sprawie statusu Kosowa i oczekuje owocnego wyniku tych rozmów;

Czwartek 14 kwiecień 2005

73. wzywa kraje Bałkanów Zachodnich, aby przyjęły i wdrożyły Kodeks Postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni;

74. wzywa Komisję oraz Agencję Odbudowy do dalszego zachęcania i wspierania procesu ujawniania prawdy i pojednania, uzupełniającego proces wymiaru sprawiedliwości, w którym powinno uczestniczyć społeczeństwo obywatelskie, podmioty z obszaru polityki i kultury, oraz do położenia podwalin dla trwałego pokoju i stabilności w regionie; uznaje, że ów proces pojednania musi w szczególności mieć na celu młodzież oraz zawierać dokładny przegląd podręczników szkolnych oraz programów studiów na kierunkach historycznych;

*

* *

75. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich i krajów kandydujących, wszystkim rządowi i parlamentom w regionie, Specjalnemu Koordynatorowi z ramienia UE ds. Paktu Stabilności dla Europy Południowo — Wschodniej, Specjalnym Przedstawicielom UE w regionie, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ w Kosowie (UNMIK), OBWE i Radzie Europy.

P6_TA(2005)0132

Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa (2003 r.)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie raportu rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, z uwzględnieniem wskazań finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich — 2003 r. (8412/2004 — 2004/2172(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy podpisany w Rzymie dnia 29 października 2004 r.,
- uwzględniając Strategię Bezpieczeństwa Europejskiego (ESB) przyjętą przez Radę Europejską dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Raport Roczny Rady dla Parlamentu Europejskiego w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZB, w tym skutków finansowych dla budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (8412/2004),
- uwzględniając Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. zawarte między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾, ust. 40,
- uwzględniając art. 21 Traktatu UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. dotyczącą Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2003 r. dotyczącą postępu osiągniętego przy wykonywaniu wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 stycznia 2004 r. dotyczącą relacji między Unią Europejską i Organizacją Narodów Zjednoczonych⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. „Szersza Europa – sąsiedztwo: nowe ramy dla relacji z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami”⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 kwietnia 2003 r. dotyczącą nowej europejskiej architektury bezpieczeństwa i obrony – jej priorytetów i braków⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str.1.

⁽²⁾ P6_TA(2005)0004.

⁽³⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 599.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, str. 79.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 506.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, str. 599.